

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Rahbæk Møller. Jeg er kun glad for, at hr. Rahbæk Møller registrerede, at jeg ikke slugte alt det, som man har puttet ind i disse beslutningsforslag, rå. Der er jo overhovedet ingen økonomiske muligheder eller grundlag for at gennemføre de ting, som man stiller op på et stykke papir. Det må ethvert ansvarligt og fornuftigt menneske vel også kunne se.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Der er jo det med disse SF-forslag, at man kan være så god ved nogle, at man bliver rigtig ond ved nogle andre, og det er ofte dem, som skal betale. Ikke noget med økonomien! Blæse være med det! Vi vil være gode, og der skal laves en hel masse. Men realiteterne er, at økonomien ikke er til det. Men det med økonomien ser SF aldrig på. Blæse være med det! Blæse være med skatteborgerne, og om vi har verdensrekord i skattetryk! Det er hele den vej, det kører med SF.

De tre partier, som har sagt nej, tænker på det tavse flertal, dem, der skal betale. De tænker på erhvervslivet, som i sidste ende skal betale for SF's løjer.

Jette Pors (CD):

Jeg må sige til hr. Rahbæk Møller, at jeg så udmærket forstår både intentionerne og teksten i selve beslutningsforslagene. Det er, som jeg sagde i mit første indlæg, et ideologisk felttog, og vi foretrækker altså realisme på tværs af faggrænser, ud over alle faggrænser. Vi er imod, at man vælger én gruppe ud og gør den til syndebuk, specielt når det drejer sig om erhvervslivet, som vi alle sammen skal leve af.

Rahbæk Møller (SF):

Jeg kan kun konstatere, at hr. Knud Lind og fru Jette Pors stadig væk ikke har forstået, hvad forslaget går ud på. Når nu miljøministeren og arbejdsministeren kommer med deres meget strenge krav, som de jo er nødt til at komme med ifølge regeringens egen handlingsplan, så bør industriministeren ifølge forslaget have mulighed for at hjælpe erhvervslivet med at leve op til disse krav og med at udnytte dem til nye styrkepositioner.

Når hr. Svend Heiselberg siger, at ingen ansvarlige mennesker ville gå ind for en sådan tankegang, kan jeg jo se, at listen af uansvarlige bliver lang. Den omfatter da, efter hvad man har sagt her i dag, såvel arbejdsministeren som miljøministeren. Den omfatter, bare for at nævne lidt i flæng, det forum for industriel udvikling, der lige er kommet med en rapport, der også bygger på denne tankegang. Den omfatter den amerikanske undersøgelse, vi har set fra Michael Porter. Den går faktisk bredt og omfatter ret mange mennesker, som altså efter hr. Svend Heiselbergs mening er fuldkommen uansvarlige.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Det skal blot være nogle få supplerende betragtninger til noget af det, hr. Rahbæk Møller og hr. Svend Andersen var inde på.

Først vil jeg gerne sige til hr. Rahbæk Møller, at det jo er vanskeligt at få tværsektorielt arbejde i gang. Det ved hr. Rahbæk Møller udmærket. Jeg synes i og for sig, at det er en temmelig god tilkendegivelse af, at vi ønsker det tværsektorielle arbejde, at alle tre involverede ministre er til stede her i dag. Det er udtryk for, at vi arbejder på dette felt; men vi kan jo ikke finde løsninger fra den ene dag til den anden.

Så siger hr. Rahbæk Møller, at vi ikke gør noget. Men det ved hr. Rahbæk Møller jo godt ikke er sandt. For det første har vi udarbejdet handlingsplanen for miljø og udvikling. Den er udtryk for en lang række initiativer, som vi vil tage. Vi har allerede nævnt det materialeteknologiske udviklingsprogram, og vi kan i øvrigt sige regeringens forskningsprogram mere generelt, alt sammen forsøg på forskningspolitiske, erhvervspolitiske og miljøpolitiske, herunder også arbejdsmiljøpolitiske, tiltag.

Kernen er selvfølgelig, at der er tale om en ny udvikling og en ny dynamik, og derfor tager det nogen tid, inden man får tingene i gang.

Dertil kommer, siger hr. Rahbæk Møller, at vi savner noget på området udviklingskontrakter. Dertil vil jeg gerne sige, at en række af de projekter, som vi nu har midler til i Miljøministeriet i forbindelse med renere teknologi og genanvendelse og den type ting, sådan set er udtryk for udviklingskontrakter. De er et udspil fra det offentliges side til, at vi får noget i gang på dette område, ud fra den betragtning, at det ikke er noget, der uden videre kan privatfi-